Abdijpreek 23 7 januari 2018 Doop van de Heer jr. B

Op. Woord. Broeders en Zusters, welkom in deze Eucharistieviering in het nieuwe jaar. We beginnen ook opnieuw met de doop van de Heer. Daarmee wordt vandaag de kersttijd afgesloten. Maar het is vooral een start ten bate van ons: De Heer laat zich aan ons kennen of beter: God zijn Vader doet van zich horen door tot Hem te spreken in de Geest en Jezus als zijn Zoon aan ons te presenteren.

De doop is altijd een teken van hoop. Ooit zijn wij zelf gedoopt. En ook voor ons zijn daarom die woorden van toepassing: jij bent mijn geliefde – mijn beminde zoon/ dochter. Vragen we om dit bewust te zijn, te binnen te brengen en her- inneren om zo vernieuwd ons geloof te vieren en te beleven. Waar we tekort schoten erkennen we onze schuld en vragen we de Heer en elkaar om ontferming om dan ook echt Gods'kinderen te mogen zijn.

Broeders en Zusters, weet U nog het feit dat U bent gedoopt ? Misschien wel de meesten van ons waren zo klein en pas geboren dat we dat weinig of nauwelijks bewust kunnen voorstellen. Zo snel mogelijk (quam primum) was het gebruikelijk. Nu is dopen niet meer gewoon of vanzelfsprekend. Dat is het eigenlijk nooit geweest want het betreft een heel persoonlijke keuze. Wie op latere leeftijd gedoopt is realiseert zich terdege hoezeer dit uitermate ingrijpt en je leven voor en na de doop markeert.

We zijn gedoopt ! Alleen al met dit gegeven zouden we veel blijer en dankbaar om kunnen gaan. Het is een basis die je bijblijft en waar je altijd op kunt vertrouwen en terugvallen. Een troost dus en een vreugde die we te weinig beseffen en we vaker dan alleen in de paasnacht dankbaar te binnen zouden moeten brengen.

Wanneer Jezus gedoopt wordt is dat op het einde van zijn verborgen en aan het begin van zijn openbaar leven. Het moment is belangrijk want het is een symboolhandeling waarin en waardoor en waaruit heel zijn persoon en zending al blijkt. Jezus wordt mens en daalt af in het water – Hij is solidair met elk mens en deelt in heel het menselijk bestaan ten dode – Hij gaat echter niet onder in het water maar stijgt eruit op en voltrekt zo alles wat zijn Vader en de Geest met Hem en door Hem als 'gerechtigheid 'doorvoeren. Het lijkt ingewikkeld maar is eenvoudig: God- Vader presenteert Jezus- de Zoon, zijn Zoon in de volheid en kracht van de H. Geest als eerste manifestatie van de Drieeenheid. Alles wat volgt is: Woord- water - Geest in deze water- muziek, ouverture van heel Jezus'leven waarin alles al aanwezig is.

Jezus wordt gedoopt maar is zonder zonde. Ook Johannes de doper verbaast zich hierover. Wil het zelfs omdraaien – ik moet door U gedoopt worden ! – Maar Jezus staat hier als het Lam Gods dat de zonden van de wereld wegneemt. Jezus wil alleen wat God wil. En dat is Zijn gerechtigheid, onze redding. Dat is alles en daar gaat het dus om. Hier en altijd. Dit feest van de doop van de Heer bekroont de kersttijd omdat het voor ons duidelijk maakt hoezeer wij door ons doopsel God toebehoren zoals Jezus 'doop proclamatie ook voor ons geld: we zijn door onze doop kind van God, zijn zoon, dochter geworden. Want wat geeft de doop ? Het nieuwe leven in Christus. We delen in zijn verrijzenis doordat we alle kwaad en zonde achter ons laten aangezien de erfsmet is weg-schoongewassen. Ons leven heeft dus sinds onze doop alleen met Hem van doen.

God- Vader verklaart dit plechtig zo groots, zo trots als een vader die zijn kind aangeeft, inschrijft bij de burgelijke stand van de gemeente van de wereld. Iedereen mag, moet dit weten want het gaat ons allemaal aan. Zongen de engelen niet in de kerstnacht over Gods'welbehagen ? Luc. Evangelie !

Heel Gods'bedoeling en onze bestemming komen hier samen. We horen bij Hem. Voortaan via Jezus is er een nieuwe levende blijvende werkelijkheid waarin we zijn opgenomen, ja waardoor wij leven. Het kindschap Gods – daar is alles mee gezegd. Maar wat doet het ons, doen we ermee, beseffen we wel die enorme rijkdom ervan ?

De priester- profeet H. Nouwen heeft dat in zijn preken geweldig enthousiast uitgesproken. We zijn 'sons and daugthers of God '. Zijn 'beloved ' kinderen. Onvertaalbaar maar werkelijk wezenlijk bemind.

In de teksten en gebeden van deze dag vinden we dit mooi en helder verwoord. Het gaat over Gods'openbaring, onze aanneming als zijn kinderen. Onze innerlijke vernieuwing blijkt wanneer Gods'welbehagen op ons rust. Ofwel samengavat: 'Gij wilt niets anders dan de ziel van ons bestaan te zijn '. (slotgebed)

Ook in de prefatie en lezingen wordt hierover gesproken. Herhaaldelijk omdat het de kern betreft waar al het andere van ons geloof, ons geluk aan is ontleend. Geestelijke stromingen en vormen van spiritualiteit baseren zich hierop zoals b.v. de neo – katechumenale weg. Maar is ook niet de hele zin en ziel van de benedictijnse geloofsbeleving niets anders dan bewustwording en realisatie van de dooppraktijk ? Mooi is het als je dat ontdekt zó christen te mogen zijn. Ligt niet heel je identiteit al in het kruisje met wijwater ? Als je dit bewust maakt zit alles er al in. Een echt water- merk voor onszelf, onze toekomst, ons leven.

Dankzij ons doopsel hoeft niets ons te bedreigen of verontrusten. Het kan ons zelfs niet ondermijnen omdat in principe al het kwaad al is overwonnen. Alleen.. het zijn hardnekkige en soms lastige achterhoedegevechten. Beleven we ons doopsel als onze dagelijkse douche- waterbad van Gods'liefde. We zullen er fris en vitaal als Jezus uit tevoorschijn komen. Of sprekend uit de Schrift:

Kom naar het water – geloof Gods'getuigenis en leef door de Geestkracht die je elke dag bezielt. Amen.